

upplysa, att pengarne voro statens.

Men i Dina klagomål igenkänner jag den allmänna tonen – pocka och skälla. Det är Styrelsens absoluta slyldighet att gifva trafikanterna pengar och allmogen bröd och att ingen återbetalning fordra – men väl att efterskänka statsinkomsterna. Gör den ej så – är den fördömd.

Haf godheten anföra huru mycket häraf, som göres i andra länder. Men derföre intet groll. Med oförändrad vänskap

Broderligen
J. V. S:n

H:frs d. 16 Mars 1866.

10

572 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 21.III 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – ville fästa Bankodirektionens uppmärksamhet derpå, att enligt hvad förslagen öfver hypoteksfonden utvisa, Hypoteksföreningen hade i Oktober månad 1865. å dess deposition lyftat 2 815 000. mark, hvilka Direktionen alltså egt disponera för anskaffande af myntsilfver, samt att först vid December månads utgång ett motsvarande belopp silfver verkligen var utmyntadt. Genom fortsatt uttagande å sagde deposition voro den 1. dennes lyftade 4 930 000. mark medan utmyntningen samma dag uppgick endast till 3 442 000. mark fullhaltigt och 838 500 mark penni, mynt. Häraf framginge att, om Direktionen också skulle i Oktober 1865. funnit sig nödsakad att för silfverinköp anlita bankens tillgodohafvande i utlandet eller andra dess valutor, detta förskott inom kort hade blifvit banken ersatt af de valutor Hypoteksföreningen deponerat, och hvilka, i den mon föreningen i bankens sedlar lyftat depositionen, stått till Direktionens förfogande.

Men utan afseende derpå att Senatorn sålunda fann de af Bankodirektionen anförda skäl för Direktionens förfarande icke heller ur synpunkten af behovet af valutor för vaxelrörelsen vara välgrundade, kunde Senatorn icke undgå att anmärka, hurusom då Direktionen upprepadt fått emottaga Kejslerliga Senatens bestämda befallning, att hålla myntverket tillhanda silfverplantsar ända till ett belopp af 136,5. skeppund, denna befallning bordt af Direktionen efterkommas, samt att, om några verkliga svårigheter skulle mött dess verkställande, det ålegat Direktionen att i god tid härom hos Kejslerliga Senaten anmäla och vidare förordnande i saken afvakta, och ville Senatorn dem af Bankodirektionens ledamöter, som deltagit i det den 23. sistlidne Oktober af Direktionens pluralitet vidtagna beslut i ämnet, härom erinra.

573 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 24.III 1866

HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator och Riddare.

Jag erhöll Herr Senatorns ärade skrifvelse af den 19 dennes, just då jag var i begrepp att sätta mig i släden, för att göra en liten utflykt till

50

Muhos. Tillåt mig att i hast få besvara brefvet med några ord.

Det är möjligt, att de 40 000 Mark åt Kommunerna skulle hafva kunnat förekomma ett och annat elände, om de kommit tidigare, d. v. s. då när jag begärde att erhålla 60 000 Mark, men bara fick hälften; men äfven nu blifva de ingalunda gagnlösa,

På det dessa medel blefve så nyttigt som möjligt använda, och de inflytande privata bidragen likaså, har jag till de nödställde kommunerna aflåtit en uppmaning, hvaraf jag tager mig friheten att härhos bifoga ett exemplar. Och för att gifva saken än mera eftertryck, ämnar jag
10 begagna mig af innevarande Mariedag och morgon Söndagen, för att på ort och ställe i Muhos, Törnävä och Temmes försöka åstadkomma sådana undsättningskomiteer; samtidigt härmed reser landssekreteraren Hildén i enahanda ändamål till Frantzila, Pulkkila och Piippola – dessutom hafva särskilda skrivelser afgått till några andra orter och Hushållningssällskapet har redan anslagit ett litet bidrag till aflöning af instruktörer.

Ondt är det om vårutsäde; oakadt jag kunnat utlåna inalles nästan 5 000 T^{unno}r korn, befarar jag att åtskilliga åkrar förblifva obesädda emedan menniskorne i brist på råg uppätit äfven groende korn. Några församlingar skulle väl ännu vilja hafva lån till brödföda: Kuusamo,
20 Gestilä, Oulais m. fl. men de äro så förskräckligt skuldsatte af förrigt, att jag icke vågar och icke ens önskar begära åt dem slika lån, på det de engång skulle lära sig att hushålla,

Kolari har lyckligtvis en utomordentlig själasörjare uti kaplanen Bergh; uti enskild skrifvelse till honom, har jag berättat sammanhanget med de 50 Mattorne, för hvilka jag härmedelst förbindtligast får tacka. Bergh har uppfogat sin enskilda förmögenhet, för att rädda sin församling: ett drag af upphöjd människokärlek, som jag ämnar
30 framföra till Gen^{eral}Guvernörens kännedom, när jag i sommar närmare får taga reda på saken.

Herr Senatorn nämner icke med ett ord om mitt bref af den 28 Febr^{uari}, angående det för 5 år redan af Styrelsen åt Uleåborgs stad beviljade lånet om 42 000 Mark ifrån Bankens amortissementsfond till Brobyggnaden. Måste jag härutaf draga den ledsamma slutsatsen, att Herr Senatorn illa upptagit min förfrågan, om staden kunde påräkna, att verkeligen erhålla ifrågavarande lån i nästkommande Augusti månad? Eller skulle mitt bref möjligen förkommit? Emellertid är allt beroende tills svar härå anländer och det vore ändå en ypperlig sak, att
40 just nu, då många arbetsbehöfvande strömma till staden, kunna börja med stensläpningen. Förtag mig icke allt hopp i den saken.

För de intressanta nyheterna får jag tacka så mycket. Bland dem finnes en, som rör mig mycket nära och det är min gamle väns, Åkerbloms, utnämning till Wiborg. Jag tror att detta är ett lyckadt val och att den rätta mannen kommer på det rätta stället.

Med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet, har jag äran teckna mig,

Högädle Herr Senatorns och Riddarens
ödmjukaste tjänare
G. Alfthan

50 Uleåborg den 24 Mars 1866.

Uppbördens går för det mesta ganska trögt, med några lyckligare undantag. 25 000 Mark i smått silfver, har redan influtit. Oakadt alla undsättningar torde ränteriet ej behöfva förstärkning. – Förlåt det hastiga i brefvets skrifning.